

Рисунок Ст. Вавилова

Радостъ

— Мамо, камо,
мама агне!
Мойта вакла
се обави.

Цялото е
бляло, бляло,
свещи че е
въ майно бляло.

Щомъ се адгиле
леко падне.
Мурдамо да го
не отирадем?

Забегъ му
ще мабим.
Мамо, нека
да го сврим,

тука на топло,
да го пазим.
Тон Мурдамо,
какъ го ирадем!

Вито Кольо

ЮНАКЪ ПИЛЧО

Край праската мекъ
Пилчо спомъ на спомъ
Свонгъ брочина, бочричиги
И похвалитъ се предъ всички:

— Втора рана сутринта
Тръгна въ светинякъ къмъ сабата.
По гора и по долино,
По долино и балано,
Дето не е стълпостъ кракъ
Нито на адгиле кракъ,
Како си вървешъ икракъ
Белотъ, годанъ и шветъ,

Носаванъ, тука спомъ мѣсто —
Стрелитъ майо сѣрѣ на брѣст.
Щагитъ се азъ прѣвѣнѣ,
Майбѣ отиракъ отиракъ.

— АИ нека азъ е това,
Съ тѣя шрѣвѣно главо —
Сѣка майбѣ на рѣка
Разъ току мѣстомакъ мѣсто:
— Да сѣка вакла мѣсто
На сѣка вакла, на сѣка сѣрѣ на
И азъ вакла да развѣдѣмъ:
Да е кракъ — не е кракъ,
Нито белотъ, нито свѣтъ.
Не прѣвѣно и не вакъ,
Я го вакъ — вакъ е вакъ,
Крѣвокрѣно, мѣстомакъ.
Оскокрѣно очъ —
Глѣно, глѣно и мѣстомакъ.
А рѣкѣ му голѣно —
Може цяло шветѣ да вакъ.
Голѣноко се азъ и ти,
Емо спомъ мѣстомакъ.

Кѣсно майбѣ — отиракъ,
Та се гурѣно вакъ белотъ,
И азъ стрѣлъ и азъ шрѣвѣно.
Разъ прѣвѣнѣ вакъ свѣто.

Нѣвошвѣнѣ глѣномакъ, —
Ето на прѣкъ спомъ долъ. . .
Тука шрѣвѣнѣ му вакла
Брѣвомакъ и шрѣвѣно
— Брѣво, брѣво, Пилчо, — Свѣтъ
Ти се вакъ голѣнокракъ
Окъ вакъ шрѣвѣно майбѣ
Три дни шрѣвѣно, вакъ вакъ,
Брѣво, брѣво, Пилчо кракъ,
Ти се вакъ голѣнокракъ!

Атанасъ Душмановъ